

“आपाट्टां समनुलिताधिवासितानाम् अन्ये द्युर्द-
धिकतासुपैति वीजम् । तद्वृद्धिर्भवति न जायते यदूनं
मन्त्रोऽस्मिन् भवति तुलाभिमन्त्रणाय । स्तोत्रव्या मन्त्र-
योगेन सत्या देवी सरस्वती । दर्शयिष्यसि यत्सत्यं सत्ये
सत्यव्रता ह्यसि । येन सत्येन चन्द्राकौ यहा ज्योतिर्ग-
णास्तथा । उत्तिष्ठन्तीह पूर्वेण पश्चादस्तं व्रजन्ति च ।
यत्सत्यं सर्ववेदेषु यत्सत्यं ब्रह्मवादिषु । यत्सत्यं त्रिषु लो-
केषु तत्सत्यमिह दृश्यताम् । ब्रह्मणो इहिता चासि त्वमा-
दित्येति कीर्तिता । काश्यपी गोत्रतश्चैव नामतो वि-
श्रुता तुला । क्षौमं चतुःस्रलकसन्निबद्धं षडङ्गुलं शिक्य-
कवस्त्रमस्याः । सूत्रप्रमाणं च दशाङ्गुलानि षड्वेय कक्षो-
भयशिक्यमध्ये । यास्ये शिक्ये काञ्चनं सन्निवेशत्रं
शेषद्रव्याण्युत्तरेऽस्मूनि चैवम् । तोयैः कौष्यैः खन्दिभिः
सारसैश्च दृष्टिहीना मध्यामा चोत्तमा च । दन्तैर्नागा
गोहयाद्याश्च लोम्ना हेम्ना भूपाः सिक्यकेन द्विजाद्याः ।
तद्दृशे वर्षमाशा दिशश्च शेषद्रव्याण्यत्सरूपस्थितानि ।
हैमी प्रधाना रजतेन मध्या तयोरेखाभे खदिरेण कार्या ।
विद्धः पुमान् येन शरेण सा वा तुला प्रमाणेन भवेद्वि-
नस्तिः । हीनस्य नाशोऽभ्यधिकस्य दृष्टिस्तुल्येन तुल्यं
तुलितं तुलायाम् । एतन्तुलाकोशरहस्यसूक्तं प्राज्ञेशयोगे-
ऽपि नरो विदध्यात्” ।

तुलाकूट न० इत० तुलामानस्य कूटे प्रकृतमानामेक्षया न्यून-
तापादने । तुलायां कूटं यस्य । इतत्कारिणि पुरुषे च
“मानकूटं तुलाकूटं कण्ठमोष्ठं निपीडय” काशी०द्वय०
स्वकिङ्करं प्रति यमवाक्यम् ।

तुलाकोटि(टी) स्त्री तुलया तुलां वा कोटयति कूट-परि-
तामे-इन् वा डीप् । नूपरे, “तुलाकोटिकायैः कुसुमश-
रसञ्जागरयति” उद्भूटः । “स्वबन्तुलाकोटिननादको-
मलः” साधः ।

तुलाकोश पु० तुला कोश इव । तुलायां भाविशस्यहानिदृष्टि-
ज्ञापनार्थतुलारूपे मानदण्डभेदे इ०स०वाक्यं तुलाशब्दे
दृश्यम् । इतुलया परीक्षणे च भिता० ।

तुलादान न० तुलया स्वदेहमानेन दानम् । तुलापुरुषसंज्ञके
महादाने मत्कृततुलादानादिपञ्चतौ तत्प्रयोगो दृश्यः ।

तुलाधट पु० तुलायै तोलनाय धटः । तुलाधारदण्डे त्रिका०
तुलाधार त्रि० तुलाया मानदण्डस्य धरः घृ-अच् । श्राणिजके,
इतुलाराशौ, इतुलादण्डधारके त्रि० सेदि० ।

तुलापुरुष पु० षोडशसु महादानेषु आद्ये महादाने तत्-

प्रकारः मत्स्यपु० २७१ अ० उक्तो यथा “अथातः सम्प्रवक्ष्यामि
महादानानुकीर्तनम्” इत्युपक्रमे । “आद्यान्तु सर्वदा-
नानां तुलापुरुषसंज्ञकम्” महादानानि विभज्य उक्तं यथा
“मत्स्य उवाच । आनि नोक्तानि युक्तानि महादानानि
षोडश । तानि ते कथयिष्यामि यथावदनुपूर्वशः ।
तुलापुरुषयागोऽयं येषामादौ विधीयते । अयने विषये
पुण्ये व्यतीपाते दिनक्षये । युगादिषूपरागेषु तथा
मन्वन्तरादिषु । सङ्क्रान्तौ वैष्टतिदिने चतुर्दश्य-
दमीषु च । सितपञ्चदशीपर्वद्वादशीष्वङ्कासु च ।
यज्ञोत्सवविवाहेषु दुःखप्रादुर्भुतदर्शने । द्रव्यब्राह्मण
लाभे वा श्रद्धा वा यत्र जायते । तीर्थं वायतने वापि
तडागे रुचिरे तथा । महादानानि देवानि संसार-
भयभीरुणा । अनित्यं जीवितं यस्मात् वसु चातीव
चञ्चलम् । केशेष्वेव गृहीतः सन् स्थलुना धर्ममा-
चरेत् । पुण्यां तिथिमयासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
षोडशारत्नमातन्तु दश द्वादश वा करान् । मण्डपं कार-
येद्द्वान् चतुर्भद्रासनं बुधः । सप्तहस्ता भवेद्देवी मध्ये-
पञ्चकरा तथा । तन्मध्ये तोरणं कुर्यात् सारदारुमयं
बुधः । कुर्यात् कुण्डानि चत्वारि चतुर्दिक्षु विचक्षणः ।
समेखलायोनियुतानि कुर्यात् सम्पूर्णकुम्भानि महा-
सनानि । सुताम्नपातद्वयसंयुतानि सयज्ञपात्राणि
सुविष्टराणि । हस्तप्रमाणानि तिलाज्यधूपपुष्पोपहा-
राणि सुशोभनानि । पूर्वोत्तरे हस्तमिताय वेदी महा-
दिदेवेश्वरपूजनाय । अत्वार्चनं ब्रह्मशिवायुतानां तत्रैव
कार्यं फलमात्यवस्त्रैः । लोकेशवर्णाः परितः पताका-
मध्ये ध्वजः किङ्किणिकायुतः स्यात् । द्वारेषु कार्याणि
च तोरणाणि चत्वार्यापि क्षीरवनस्पतीनाम् । द्वारेषु
कुम्भद्वयमत्र कार्यं स्वर्गन्धधूपाम्बररत्नयुक्तम् । शालेकुटी
चन्दनदेवदारुश्रीपर्णिविलप्रियकाञ्चनोत्थम् । स्तम्भद्वयं
हस्तयुगावखातं कृत्वा दृढं पञ्चकरोच्छ्रितञ्च । तदन्तरं
हस्तचतुष्टयं स्यादधोत्तराङ्गञ्च तदङ्गमेव । समानजातिश्च
तुलावलम्बत्रा हैमेन मध्ये पुरुषेण युक्ता । दैर्घ्येण
सा हस्तचतुष्टयं स्यात् पृथुत्वमस्यास्तु दशाङ्गुलानि ।
सुवर्णपट्टाभरणा तु कार्या सा लोहपाशद्वयसङ्गुलाभिः ।
युता सुवर्णेन तु रत्नमालाविभूषिता स्यात्तुल्येपनाभ्याम् ।
चक्रं लिखेद्वारिजगर्भयुक्तं नानारजोभिर्भुवि पुष्पकी-
र्यम् । वितानकञ्चोपरि पञ्चवर्णं संस्थापयेत् पुष्पफ-
लोपशोभम् । अर्धत्विजो वेदविदश्च कार्याः सुरूपवे-